

[Justitsministeren]

De konkrete afgørelser om afvisning af baltiske asylansøgere, der er truffet af de danske udlændingemyndigheder i henhold til udlændingelovens § 48, stk. 2, har ikke givet Justitsministeriet anledning til overvejelser om ændringer af udlændingeloven.

De trufne afgørelser er i overensstemmelse med udlændingelovens bestemmelser og den praksis, der følges ved administrationen af loven.

Afgørelserne er således i overensstemmelse med den praksis, der følges i relation til alle udlændinge, der ankommer til den danske grænse med henblik på at ansøge om asyl, og der er ikke efter udlændingeloven mulighed for at anlægge en særlig praksis for baltiske asylansøgere, således at alene personer fra de baltiske stater har mulighed for at forblive i Danmark under behandlingen af deres asylansøgning.

Spm. nr. S 172

Til *justitsministeren* (6/2 91) af:

Ole Espersen (S):

»Er det ministerens opfattelse, at afsløringen af tamilsagen har været medvirkende til, at Direktoratet for Udlændinge ikke har turdet bevilge asyl til de tre balttere, der søgte asyl i Danmark for nylig?«

Begrundelse

Partiet Venstres retspolitiske ordfører har givet udtryk for den opfattelse, at afsløringen af tamliskandalen har været anledningen til, at der er spredt en sådan frygt i administrationen, at man ikke længere tør være fleksibel, men strengt holder sig til reglerne, hvorefter man har måttet afvise de baltiske asylansøgere.

Svar (21/2 91):

Justitsministeren (Engell):

Som nævnt i min besvarelse af spørgsmål nr. S 171 er de konkrete afgørelser, der er truffet om afvisning af baltiske asylansøgere, truffet helt i overensstemmelse med bestemmelsen i udlændingelovens § 48, stk. 2, og den praksis, der følges ved administrationen heraf, hvorefter der ikke er mulighed for at foretage en forskellig behandling af personer af forskellige nationaliteter, der ved indrejse fra et sikkert land retter henvendelse ved den danske grænse med anmodning om asyl.

Spørgsmålet kan derfor besvares afkræftende.

Spm. nr. S 173

Til *sundhedsministeren* (7/2 91) af:

Martin Glerup (S):

»Vil ministeren på baggrund af den tragiske udgang på sagen med den psykiatiske patient i Nørager give en redegørelse for, hvorledes samfundets hjælpeapparat virker med hensyn til opfølgning af psykiatiske hospitalsophold og forebyggelse af, at psykiatiske patienter kommer ud i en situation, hvor de frembyder fare for sig selv og andre og lades i stikken af samfundets hjælpeforanstaltninger, samt for distriktpsykiatriens rolle i denne og andre sager?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 106–109 og ministerens svar på spørgsmålene. Herunder henvises tillige til den kendsgerning, at kvinden var i forbindelse med Psykiatrisk Hospital, Ålborg, i april 1990.

Svar (15/2 91):

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Udgangspunktet for hjælp til psykisk syge er reglerne i sygehusloven, sygesikringsloven og bistandsloven. Med disse regler er der skabt et hjælpeapparat, som skal sikre, at ingen lades i stikken, hvis de har behov for behandling og støtte.

Den rette procedure ved udskrivning af en psykiatrisk patient er, at sygehusafdelingen kontakter den praktiserende læge og om nødvendigt socialforvaltningen i god tid, inden udskrivningen finder sted, med henblik på opfølgningen. Når patienten udskrives, overtager distriktpsykiatrien den videre behandling, hvortil medvirker bl.a. en speciallæge i psykiatri, en psykolog, en socialrådgiver, en distriktssygeplejerske og hjemmestøtte i en eller anden form.

Formålet med opfølgningen i distriktpsykiatrien er at fortsætte den behandling, som begyndte på sygehuset, og at forebygge en forværring af sygdomstilstanden, som kan føre til, at personen igen bliver indlagt eller bliver til fare for sig selv eller andre.